

ת"פ 28615/08 - מדינת ישראל נגד פראס חמدونי

בית המשפט המחויז ב חיפה
ת"פ 28615-08-17 מדינת ישראל נ' חמدونי(עוצר)
לפני כבוד השופט אמיר טוביה
מדינת ישראל המאשימה
נגד הנאשם

נגד
פראס חמدونי (עוצר)

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הودיתו בעובדות כתוב אישום מתווך (להלן: "כתב האישום"), במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירות בנשך (החזקת ונשיאה), לפי סעיף 144(א)+(ב) רישא+סיפה לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. לפי עובדות כתב האישום, בתאריך 30.7.2017 החזיק הנאשם ללא רשות על פי דין תת מקולע מאולתר בקוטר 9 מ"מ, שמסוגל לירוט כדור ובכוcho להמית אדם (להלן: "הנשך"), מחסנית המתאימה לנשך ובתוכה 9 כדורים, קופסה ובה 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ (להלן: "התחמושת"), וכן רימון יד מסוג הלם סינור שבכוcho להזיק לאדם בעת פעולתו (להלן: "הרימון"). בשעה 19:57 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למתחם תחנת דלק שליד קיבוץ בית העמק (להלן: "המתחם") כשהוא מחזיק ונושא את הנשך, התחמושת והרימון בתוך תיק (התיק על תכולתו יקרא להלן: "התיק"). עם הגיעו למתחם, נכנס את התיק לתוך פח אשפה המצויה במתחם (להלן: "הפח"). בהמשך לכך, שהה הנאשם יחד עם אחרים בחילק הצפוני של המתחם, למרחק מטרים ספורים מהפח ובמקום בו הפח נראה לעין, באופן רצוף עד השעה 22:59, אז ניגש לחנות "פיצוציה", שהה בה כדקה, וחזר למקום בו שהה קודם לכן בחילק הצפוני של המתחם. סמוך לשעה 23:02 נסעה ניידת משטרת ובה כוח משטרתי המונה 5 שוטרים (להלן: "הניידת", "השוטרים"), על כביש 70 והתקרכה למתחם. הנאשם הבחן בניידת, רץ במניאות אל הפח, יצא מתחכו את התיק, והמשיך בריצה עם התיק לכיוון דרום. בשעה 23:04 נכנסה הניידת אל המתחם ונסעה לכיוון היציאה ממנו. הנאשם הבחן בניידת והחל להימלט מפניה ומפני השוטרים כשבידו התיק. השוטרים, שהבחינו בהתנהגות החשודה של הנאשם, יצאו מהניידת כשהם לבושים מדי יש"מ, רדפו אחרי הנאשם, והוירו לו מספר פעמים "עצור משטרה", אולם הנאשם המשיך במנוסתו. במהלך הבריחה מפני השוטרים השליך הנאשם את התיק לתוך מיכל מחוזר (להלן: "המיכל"). בהמשך איתרו השוטרים את הנאשם כשהוא מסתתר בשיחים בקרבת מקום, ובסירקה שערכו מיד לאחר מכן אותו בתוך המיכל את התיק שבתוכו הנשך, התחמושת והרימון.

3. תחילת כפר הנאשם במיחסו לו, אולם ביום 14.2.2018 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון ממופרט לעיל. לבקשת ב'כ הנאשם, הוריתי על עriticת תסקיר בטרם שמיעת הטיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר שירות המבחן מיום 27.3.2018 ציון כי מדובר בצעיר בן 24, רוק, תושב ابو סנאן, בן למשפחה המונה הורים ו-5 ילדים, כאשר הנאשם הנו הבן הבכור במשפחה. טרם מעצרו עבד הנאשם בכריתת עצים ופינוי עצים להסקה במקום מגוריו, לאחר שסיים 12 שנות לימוד בבית ספר טכנולוגי, ללא תעודה בגרות.

5. עיון בගילוין רישומו הפלילי מלמד כי לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות, בין השנים 2016-2017, בעבירות סמים, איומים, תקיפה, היזק לרכוש והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגין נידון לעונשים צופי פני עתיד, קנס ופסילה.

שירות המבחן ציין כי משיכחה עם הנאשם בנוגע להרשעותיו הקודמות, לעומת זאת עמדותיו מצמצמות מהיקף אחראיותו. עוד נאמר, כי הנאשם היה תחת צו פיקוח של שירות המבחן במשך 18 חודשים בגין עבירות תעבורה, וכי הצו הופקע עקב מעצרו בהליך הנוכחי. עד לפיקיעת הצו כאמור, שמר הנאשם על קשר רציף עם שירות המבחן והקפיד להגיע לשיחות פרטניות, עד לשילובו בקבוצה לטיפול באנשים שביצעו עבירות תעבורה.

6. באשר לעבירות נשוא הדיון, הודה הנאשם במיחסו לו וציין כי הנشك שיר לאחר, וכי פעולותיו המתוארות בכתב האישום נעשו מתוך ניסיון לסייע לחברו וחשש לפגיעה מצד השוטרים. לדבריו, מטרת אחזקת הנشك הייתה לשם שימוש בחתוננה, דרך של מנוגג תרבותי מקובל. ציון כי הנאשם אמן התקשה להתחבר לרגשותיו שהוא ברקע לבחירותו והתנהלותו, אך יחד עם זאת ביטה תחושים של צער וחרטה נכון האירועים שהובילו למעורבותו בפלילים.

7. שירות המבחן הפנה לתסקיר שערך במסגרת תיק המעצר, אז התרשם כי הנאשם מתකשה לבחון באופן עמוק ובקורתית את התנהלותו המכשילה ואת דפוסי חשבתו, והעיר כי רמת הסיכון להישנות עבירות דומות הינה בינונית- גבוהה. בנוסף ציון, כי המפקחים שהוצעו על ידי הנאשם נמצאו כלל מתאימים לשמש כמשמרות ולקן לא באה המלצה על שחרור. עוד נאמר כי הנאשם תיאר צריכת חומרים ממקרים מגיל עשר, הכוללת צריכת אלכוהול וסמים מסווג קנאביס. לדברי הנאשם, נוכחות השפעה שלילית על תפקודו בעבודה והוצאה כספית על אותם חומרים ממקרים, החליט להפסיק בגין 18 את צריכתם, ומאז הוא מתאר ניקיון, בעיקר מסמים.

8. מהשיחה עמו, התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם הינו בעל אישיות לא מגובשת ולא בוגרת המתאפיינת בדמיות עצמי נמוך ורצון להשתיר וללבס את מעמדו החברתי, במיוחד במקרים בהם מופעל

עליו לחץ ע"י הסובבים להוכחת דימוי גברי. עוד צוין כי הנאשם מתקשה לגנות שיקול דעת בוגר ואחראי במצבי לחץ, ואני עורק התבוננות על בחירותיו השגויות ועל השלכות מעשו ופועל באופן חסר גבולות.

9. קצינת המבחן הפנתה לכך שהתייחסתו של הנאשם לעבירות נשוא הדיון, כמו גם לעברו הפלילי, אופיינה בהשלכות ובמצוור. בהתייחס להליך הפלילי ביטה הנאשם, אך שירות המבחן התרשם מקיים של קושי בנטילת אחריות פנימית ועריכת בחינה עצמית לגבי בחירותיו וכשליו ההתנהגותיים. על כן הוערך כי רמת הטיכון הנש��ת מה הנאשם להישנות עבירות דומות בעtid היא גבוהה, בעיקר בהעדר התערבות טיפולית. אולם בשלב זה, לא נוצר פתח לאפיק שיקומי בשל עמדותיו של הנאשם מתקשה להזות את חומרת מצבו והעובדה כי העבירות הנדונות בתיק זה נעשו על ידו בהיותו נתן בצו מבחן.

10. נכון האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית לגבי הנאשם, והעיר כי קיימן צורך בענישה מוחשית, שתחזר עבورو את הגבולות ותהווה גורם מרתייע בפני ביצוע עבירות דומות בעtid.

ראיות הצדדים לעונש

11. בטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, הציגה המאשימה את גילון המרשם הפלילי והתעבורי של הנאשם (מע/1) ממנה עולה כי לחובתו ארבע הרשעות קודמות לעבירות של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, אiomים, תקיפה סתם, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והזק לרכוש בمزיד. בנוסף, עולה כי לחובת הנאשם עבר תעבורי, אשר כולל נהיגת רכב בשכרות, נהיגה ללא רישון רכב ושימוש בטלפון בזמן נהיגה.

עוד הציגה המאשימה את כתב האישום, הכרעת הדין וגורר הדין שניתנו כנגד הנאשם על ידי בית משפט השלום בעכו בת"פ 36093-14-2 (מע/2), תוך שביקשה להפעיל את העונש המותנה בן 6 חודשים שהושת עליו באותו תיק.

12. מטעם הנאשם לא הוצגו כל ראיות לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש

13. בטיעונה צינה המאשימה כי הנאשם סיכון ופגע בשלום הציבור ובוחנו, שעה שהחזיק כלי נשק שאין להם כל לתכלית למעט גרימת נזק והריג.

14. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות, הדגישה המאשימה את סוג הנשך, תת מקלע מאולתר, שהוא קטלני, ומסוכן וכן רימון הלם, תוך שנאמר כי לשניהם אין תכלית הגנתית. עוד צוין כי מדובר במעשים מתוכננים,

שעה שהנאשם החזק במספר kali נשק ותחמושת, למשך מספר שעות, ונשא אותם עמו בתוך תיק. הנזק שהוא צפוי להיגרם הוא חמור וקטלני, זאת במיוחד לאור העובדה שהנשק החזק עם מחסנית ובתוכה כדורים, כשהוא מוכן לשימוש. בהתייחס לחלקו של הנאשם במעשים צוין כי הוא מלא ובלתי.

15. בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות, הודגש עברו הפלילי המכובד של הנאשם, אשר הורשע לא מכבר בביצוע עבירות אחרות, כמפורט לעיל. עוד צוין, כי בתי המשפט התחשבו בעבר בנאשם, כאשר הטילו עליו עונשים מותנים וצו מב奸. אלא שבכאן לא היה כדי להרטינו מלשוב ולהסתבר בפליליים בשנית.

16. המאשימה הפנתה לפסיקה המתיחסת לחומרה ולסכנה הטמונה בעבירות של החזקת נשק, כמו גם לצורך להחמיר בענישה של מי שהורשעו בעבירות נשק. כן הפנתה המאשימה להנחיית פרקליט המדינה 9.16 המתווה את מדיניותה הענישה של התביעה הכללית בעבירות נשחק.

17. בפסק הדין שהובאו על ידי המאשימה נגזרו על המורשעים בעבירות נשק עונשים הנעים בין 6 ל- 52 חודשים מאסר בפועל.

נוכת האמור, ביקשה המאשימה מבית המשפט שיקבע, כי מתחם העונש ההולם, בענייננו, נע בין 3 ל- 5.5 שנות מאסר בפועל, ושיית על הנאשם עונש בחציו העליון של המתחם.

18. בנוסף, עטרה המאשימה להפעיל את המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בת"פ 36093-03-14. זאת, אף שלכאורה עולה מגרר הדין כי העונש יופעל באם יעבור הנאשם בעבירות לשוטר במילוי תפקידו וגרימת נזק לרכוש בלבד, יחד. לעניין זה נטען, כי מדובר בטעות, שכן הנאשם כלל לא הושע ולא הורשע, באותו מקרה, בעבירה של גרימת נזק לרכוש. בנוסף, לפי חוק העונשין לא ניתן לקבוע שהתנאי יופעל בהתקיים שתי עבירות יחד, כפי שפירש זאת ב"כ הנאשם.

טייעוני ההגנה לעונש

19. בטיעונו לעונש, ביקש הסגנור שלא למצות את הדין עם הנאשם. בהתייחסו לניסיבות ביצוע העבירות ציין הסגנור, לזכות הנאשם, כי המטרה של החזקת הנשק ונשיאתו במקרה דנן לא הייתה לצורך פגעה בביטחון המדינה או לביצוע עבירה ספציפית. כמו כן, נשיאת הנשק כמתואר בכתב האישום הייתה קצרה בזמן ותחומה למקום אחד.

20. אשר לניסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות צוין, כי עברו הפלילי של הנאשם אינו חמור וכי המעצר הממושך בו הוא נתון עצע אוטו.

.21. לעניין מתחם העונשה ציין הסגנור, כי כפי שעה מפורסם של חטיבת הטעויות במשטרה, מתחם העונש לעבירות החזקת נשק טעון, נע בין 18 ל- 30 חודשי מאסר. כן נטען כי קשת העונשה רחבה מאד, וישנם גם תיקים דומים אשר מסוימים ללא הרשות, של"צ ועובדות שירות. לעניין זה הפנה הסגנור לפסקי דין התומכים בעמדתו ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם, בהם הוטלו לכל היוטר 22 חודשי מאסר בפועל.

.22. נכון כל האמור לעיל, ביקש הסגנור מבית המשפט לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 12 חודשים, ולהטיל על הנאשם עונש באמצעות המתחם.

.23. ביחס לשאלת הפעלת המאסר המותנה, אישר הסגנור כי אכן נפלה טעות בגין הדין של בית משפט השלום, בוណון הנאשם למאסר מותנה על עבירה בה לא הורשע וכי בית המשפט לא היה מוסמך לקבוע עונש כאמור. יחד עם זאת, לאור הפרשנות המילולית של גזר הדין האמור, והצורך לפרשו בדרך המקלה עם הנאשם, יש להימנע מהפעלת התנאי במקורה זה, ולכל היותר, להפיעלו בעונש שיטול עליו במסגרת התקיק דנא.

דבר הנאשם

.24. בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה על מעשיו, ציין כי הפיק לך מן המעצר. כן הוסיף כי בתשעת חודשים מעצרו התנהלותו הייתה תקינה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונשה ההולם

.25. בפתח הדברים יצוין, כי העבירות בהן הורשע הנאשם מקומות אירוע עבריני אחד, לאחר שיש בינוין קשר ענייני הדוק והן חלק מסכנת עבריניות אחת. העבירות בנשק וההפרעה לשוטר נעשו בסמיכות זמניות ומקום. בנוסף, העבירה האחרונה עניינה למעשה הימלטות הנאשם מפני המשטרה בעקבות ביצוע עבירות הנשק (לענין סיוג מעשים עבריניים שונים לאירוע אחד או אירועים נפרדים ראו ע"פ 5668/13 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.6.2016); ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.2015)).

.26. בכלל, מתחם העונשה ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך בית המשפט נדרש להתחשב בערכיים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות (סעיף 40ג לחוק העונשין).

.27 העבירות שענין החזקה ונשייה של נشك בלתי חוקי הן חמורות, שכן הן פוגעות בערך המוגן הבסיסי ביותר של שמירת חי אדם, ביטחונו ושלומו. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שעבירות בנشك הפכו זה מכבר למכת מדינה של ממש, שיש צורך להתייחס אליה בחומרה, זאת מן הטעם שהן מקומות פוטנציאלי להסלמה עבריתנית, ויצרות סיכון ממשי לשalom הציבור וביטחונו, הוא הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות אלה (ראו: ע"פ 10/10 **חמד ווتد נ' מדינת ישראל** (14.9.2011); ע"פ 2251/11 וע"פ 2368/11 **מדינת ישראל נ' ג'مال נפאע** (4.12.2011); ע"פ 3156/11 **זרαιעה נ' מדינת ישראל** (21.02.2012); ע"פ 2918/13 **דבש נ' מדינת ישראל** (18.7.2013); ע"פ 5913/11 **תאר הייב נ' מדינת ישראל** (12.9.2012); ע"פ 5900/15 **אייל מעוז נ' מדינת ישראל** (10.5.2016); ע"פ 8959/14 **דניאל בן סימון נ' מדינת ישראל** (24.6.2015)).

.28 המגמה הולכת וגוברת בפסקת בית המשפט הינה מגמה של החמרה כלפי אלה המהינים לבצע עבירות של החזקת נשק ונשייתו. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 9702/16 **סאמי אבו אלולאייה נ' מדינת ישראל** (13.9.2017):

"ככל, בפסקת בית משפט זה באה לידי ביטוי, בשורה ארוכה של פסקי דין, מדיניות של החמרה בענישה בעבירות נשק (ראו למשל: ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' עבד אלקרים סלימאן** [19.1.2014]; ע"פ 2251/11 **נאפע נ' מדינת ישראל**, בפסקה 7 (4.12.2011); ע"פ 6371/11 **מדינת ישראל נ' היבי** (18.12.2011); ע"פ 1323/13 **חנן נ' מדינת ישראל** (5.6.2013)). גם כאשר מדובר בעבירות של החזקה ונשיית נשק שלא כדין בלבד, בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלו ועל הצורך להרטיע מפניהן בذرן של הטלת עונשי מאסר, גם על נאשם שאינו לו עבר פלילי מכוביד (וראו למשל: ע"פ 8846/15 **דראץ נ' מדינת ישראל** (13.3.2016); ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** (1.2.2015)). הכלל של השתת מסר בפועל לתקופה משמעותית בעבירה החזקת נשק חל גם כאשר מדובר בעבירות שאין במדד הגבואה, כמו במקרה זה (ע"פ 5220/09 **עווודה נ' מדינת ישראל** (30.12.2009); ע"פ 2398/14 **אלחיזיל נ' מדינת ישראל** (8.7.2014)). במסגרת זו יש להבaya בחשבו כי גם פעילות עבריתנית הכוללת העברת כלי נשק למקום באופן בלתי חוקי לרשותו של הנאשם והחזקתו בו למשך זמן, ללא כל פיקוח ובקרה, עשויה להביא בסופו של יום לתוכאות הרות אסון. נוכח היקפן המתרכב של עבירות המבוצעות בנشك, החזקת נשק באופן בלתי חוקי תוך יצירת פתח והאפשרות הזמין לשימוש בו, מהוות סיכון של ממש לשalom הציבור (ראו גם: ע"פ 1903/13 **יעאה נ' מדינת ישראל** (14.7.2013); ע"פ 1323/13 בעניין **חנן הנ"ל**). זאת על אחת כמה וכמה שעה שמדובר בסוג של כלי נשק שעשוי להביא למותו של אדם".

כן ראו דברי בית המשפט בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' סמיר בסל** (8.3.2017):

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נشك, ובכללן עבירות של החזקת ונשיית נشك, תוך שהוא מצין את חמורת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נشك המתגלה מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עבריתניים או לפעולות ביטחונית, פגיעה הרעה מורגשת ומהוות איום על שלום הציבור כולם; כתוצאה לכך גדול ההכרה להרטיע את היחיד והרבבים מפני עיסוק

בכך (ראו למשל: ע"פ 2422/14 ח'דר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 וההפניות שם (21.12.2014); ע"פ 2918/13 דבש נ' מדינת ישראל, פסקה 8 וההפניות שם (18.7.2013)). לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החומרה הדרגתית בעונשים המושתים על עבריותnak שחק (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 14 וההפניות שם (19.1.2014); ע"פ 9373/13 ותד נ' מדינת ישראל (14.9.2011)).

.29. בע"פ 1332/04 פס נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(5) נקבע כי בין השיקולים לעניין נסיבות העבירה, יש להתחשב גם בסוג הנشك המוחזק:

"בבוא בית-המשפט לגזר את הדין בעבירה של החזקה ונשייה של נשחק עליו להתחשב בנסיבות שבהן באהה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שב实实在 העבירה. בין היתר, יתן בית-המשפט דעתו על סוג הנشك המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכליות לשילמה הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיועשה בו שימוש (השו ב"ש 625/82 מחמוד נ' מדינת ישראל [1]). כאשר מדובר בנشك שעלה-פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית, וכל قولו בנشك התקפי רב עצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, יש בעבירות החזקה והנשייה של אותו נשחק חומרה מיוחדת (ההדגשה אינה במקור - א.ט.).

.30. בעניינו, לפי עובדות כתוב האישום בהן הודה הנאשם, הוא החזיק שלא כדין תחת מקלע מאולתר בקוטר 9 מ"מ, מחסנית טעונה ב-9 כדורים, קופסה ובה 50 כדורים וכן רימון יד. מדובר בנشك רב עצמה, מאובזר בתחוםות כאמור ובכך טמונה החומרה היותר שbehazzkתו ונשייאתו. אין צורך להזכיר מיללים באשר לנזק הפוטנציאלי והפגיעה הנרחבות העוללות להיגרם מאמצעי לחימה מסווג זה. אצ"נ כי הנאשם הנשם בפני שירות המבחן, כי הנشك האמור נדרש לשמש בחתוונה "דרך של מנהג תרבותי מקובל" אינם עולמים מעובדות כתוב האישום, מה גם שאין בגרסה זו כדי להוכיח מוחמרת המעשים, שכן מדובר בתופעה כעורה הגובה לא אחת מחיר כבד, אותה יש לעקור מן השורש.

.31. בנוסף, יש בפעולות הנאשם אשר פעל להסווות את הנشك והתחמושת, עוד לפני הגיע המשטרה למקום, כדי לرمץ על כוונות שאין תמיינות.

.32. ודוק: למקרה המזל, בעניינו לא נעשה שימוש בנشك, ולא נגרם כתוצאה מביצוע העבירות נזק ממשי ושיר בפועל. ואולם, פוטנציאלי הנזק שгалום בעבירות מסווג זה, לאינטראס הציבורי הוא רב.

.33. אשר למדיניות הענישה הנוהגת. לצד מקרים מועטים בהם נגזרו בגין עבירות בנشك חדש מסר בודדים (ת"פ 207/08 מדינת ישראל נ' ליאור בלטי (2.11.2008); ע"פ 5220/09 עוזואה נ' מדינת ישראל (30.12.2009)), ניתן למצוא גם מקרים בהם נגזרו תקופות מאסר משמעותיות יותר, הנעות בין 20 ל- 34 חודשים מאסר בפועל (ע"פ 2892/13 ועדתאללה נ' מדינת ישראל

(29.9.2013); ת"פ 24364-10-16 מדינת ישראל נ' חנינה (5.7.2017); ע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' אדרי (22.2.2007); ת"פ 336-05-16 מדינת ישראל נ' פדילה (6.9.2017).

במסגרת ההחלטה אותה הציגה בפני המאשימה, הוגש גזר הדין שניית בת"פ 26087-05-16 (מח' חיפה) מדינת ישראל נ' מהדי בסל (16.11.2016), שם הוטלו על הנאשם שחרושע ברכישת נשק, החזקתו, נשיאתו והובילתו 42 חודשים מאסר ובנוסף הופעל עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים,vr כר שבסה"כ נקבע כי הנאשם שם ירצה 52 חודשים מאסר בפועל. יחד עם זאת, בערעור שהוגש לבית המשפט העליון מטעם אותו נאשם שם, כנגד חומרת העונש, הוקל העונש והועמד על 46 חודשים מאסר בפועל, וזאת נוכח עיקרונות אחידות הענישה. (ע"פ 27/17 מהדי בסל נ' מדינת ישראל (12.12.2017)). ראיו היה שהמאשימה תציג דבר הגשת הערעור וההקללה בעונשו של הנאשם שם, בלבד עם הגשת פסק דיןו של בית המשפט המחויז.

.34 מעין בפסקה הרלוונטיות עולה כי קשת הענישה במקרים דומים היא רחבה, כל מקרה לפי נסיבותו הקונקרטיות. **בעניין סמיר בסל** הנ"ל, שנית לפני חודשים ספורים, התיחס בית המשפט למנעד הענישה, בנותנו משקל משמעותי למדיניות הענישה המ חמירה בעת האחרון:

"**הצדדים הציגו הן לפני בית משפט המחויז, הן בדיון שלפנינו, פסקי דין** רבים התומכים כל אחד בשיטתו, זה בכיה וזה בכיה, לעניין רמת הענישה הנוגגת ביחס לעבירות החזקת נשק. ידוע הקושי להסיק את רמת הענישה הנוגגת, שעה שככל גזר דין מושפע מן הנסיבות הייחודיות של המעשה ושל העוסה, ולא הרי זה כהרי זה. מכל מקום, אף שסגורו של בסל הציג לפנינו פסקי דין שבהם נקבעה רמת ענישה הדומה במידה מסוימת לעניינו, דומני כי הצדק עם המדינה בטענתה שרמת הענישה המקובלת בעת האחרון, והראוייה בשים לב למגמת ההחמרה עליה עמדתי לעיל, גבוהה באופן מזו שנגראה בעניין דן. ודוק: בסל הוציא את הנשק מרשותו והעבירו לאחר, מבלי לדעת מה יעלה בגורלו ולמה ישמש. באופן אקראי הסתיים הסיפור בשולם, אך גם תרחש אחר היה יכול, חלילה, להתרחש. אכן, ניתן לראות כי עונש המאסר המושת על מבצעי עבירות כגון דא בעת האחרון עומד לעיתים גם על פי שניים ושלושה מעונש המאסר שנגזר בעניינו (ראו: עניין ותד; ע"פ 5900/15 מעוז נ' מדינת ישראל (10.5.2016))."

.35 בקביעת המתחם תיליך בחשבון גם העובדה כי בעניינו נלוותה לעבירות בנשק גם עבירה הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שהתבטאה במונוסתו של הנאשם מהשוטרים, וניסיונו ללחוץ מהם את התקין עם הרימון, הנשק והתחמושת. בעבירה זו פגע הנאשם בערכיהם המוגנים שעוניים שמירת הסדר הציבורי ואכיפת החוק.

.36 לאור כל האמור לעיל, han לעניין נסיבות ביצוע העבירות, והן לעניין הענישה הנוגגת במקרים דומים, אני רואה להעמיד את מתחם העונש הראוי בטוחו שבין 16 ל- 40 חודשים מאסר, בצירוף עונש נלווה של מאסר מותנה.

.37. בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירות ראייתי להביא בחשבון את עבורי הפלילי של הנאשם. למרבה הצער, חרב גילו הצעיר, הספיק הנאשם "לצבור" עד כה ארבע הרשותות במספר, בתחום פחות משנהיים, זאת בנוסף להרשותות מתוחם התעבורה. דומה כי הדין אינו מטיל את מוראו על הנאשם, שלא שעה ממאן לחזור בדרך המוטב. עד כה הקלו בתמי המשפט עם הנאשם, ועוד למעצמו בתיק זה הוא לא שאה מאחורי סוג ובריח. בשים לב לגילו הצעיר, יש לקוות כי העונש בתיק דין יגרום לו להישר את דרכיו, והוא גורם מרתיע עבورو, כפי שצין בעצמו בפני שירות המבחן.

לקולא, ראייתי להתחשב בהודיותו של הנאשם בשלב מוקדם של ההליך ובנטילת האחריות מצדו והכרטה שהבייע על מעשיו.

.38. אשר להפעלת המאסר המותנה, כפי שצין, הנאשם הורשע בת"פ 14-03-36093 בבית משפט השלום בעכו בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ואין חולק כי מבחינה מהותית, ביצוע עבירה זו בשנית הוא תנאי להפעלת העונש המותנה. אכן, בגזר הדין הנ"ל נפללה טעות, שעה שצינה, בגדר העבירות שבכוחן להפעיל את התנאי, עבירת היזק לרכוש, אשר לא יוכסה כלל לנאים.

.39. זאת ועוד, גם אם נניח כי ציון העבירה של היזק לרכוש, חלק מה Hebironot שבכוחן להפעיל את התנאי, היה במקומו וכי לא מדובר בשגגה, אין בכך כדי להוביל לקבלת עדמת ההגנה אשר סבורה כי רק הרשותה בשתי העבירות יחד מצדיק את הפעלתו של התנאי. מקרה דומהណון בע"פ 13/5877 בדארנה גאלב נ' מדינת ישראל (2.4.2015), שם ציין בית המשפט כי לצד החשיבות שיש בהקפה יתרה בניסוח התנאי, "קשה לטעון ברצינות כי השופט שהטיל את התנאי נתכוון כי רק שילוב של העבירות של נהיגה בפסילה ואוים יפעיל את התנאי". בעניינו הדברים אף נכונים מכח קל וחומר, כשבירת היזק לרכוש שורבבה לגזר הדין בטעות.

.40. על יסוד מקבץ השיקולים שמניתי לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשים מאסר בפועל. בנוסף, אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים שהושת על הנאשם על ידי בית משפט השלום בעכו בת"פ 14-03-36093, באופן שחייב יריצה במצבבר וחציו בחופף לעונש דלעיל. בסך הכל יריצה הנאשם 25 חודשים מאסר בפועל, בኒקי ימי מעצמו. 30.7.2017

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים לפחות עבור עבירות נשק מסווג פשע וירושע

בגין.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים לפחות עבור עבירות נשק מסווג עוון וירשע בגין או עבירה של הפרעה לשוטר במלוי תפקידו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' איר תשע"ח, 23 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.